

derpaa, er det en anden Sag. Saa foreligger Stillingen for mig som Minister i sidste Instans.

Ordføreren (Philipsen): De forskellige Medlemmer, som have udtalt sig, give mig ikke Anledning til at forlænge Debatten, hverken Udtalelserne af det ærede Medlem for Assens (Berntsen) eller af det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer). Kun over for det ærede Medlem for Assens vil jeg gerne bemærke, at naar han saa indstændig henvendte sig til os, at vi skulde lade Forholdene bero uforandrede, saaledes som de ere nu, ogsaa til næste Aar, for at vi saa til den Tid med Iver kunde sysle med Teaterforholdene paa ny og først og fremmest med Stats-teatrets Forhold, ja, saa er det jo netop det, vi ville bevare status quo og intet andet, saa for saa vidt kunde det ærede Medlem godt have ydet Forslaget sin Tilslutning, hvad vi naturligvis vilde have sat særdeles Pris paa. Jeg skal derimod gøre nogle faa Bemærkninger over for den højtærede Justitsminister. Det forekommer mig at være en særdeles mærkelig Udtalelse, den højtærede Minister indledede sit Foredrag med. Han sagde, det var ham temmelig lige meget, hvordan det gik med det kongelige Teaters Forhold, det vedrørte ikke ham, det vedrørte hans Kollega, Kultusministeren, det var ham som Luft, som noget ganske ligegyldigt. Det var Udtryk for et Anarki inden for Regeringskredse, som vi næppe havde troet muligt. Jeg skal ikke tilbageholde som mit personlige Indtryk, at det virkede ret velgørende at høre det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) udtale sig just om en dermed beslægtet Situation. Man fik derved en Erindring om en Situation, hvor vi havde en Regering i Danmark, selv om det var en Regering, vi ikke elskede, men en Regering. — Jeg havde ved første Behandling af dette Lovforslag saa afgjort Uheld med mit Forsøg paa at fortolke den højtærede Justitsministers Udtalelser, at jeg vel skal vogte mig for noget lignende ved denne Lejlighed. Jeg kunde ellers have prøvet paa at finde ud af, om der ikke var en Forskel i Tonen i den højtærede Ministers Udtalelser angaaende § 2 og hans Udtalelse om § 1 i vort Lovforslag. Jeg havde et saadant Indtryk, men det var mulig urigtigt. At den højtærede Minister ikke kan anerkende Rigtigheden af den Fremstilling, det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds gav af den Sammenhæng, der er mellem en Ordning

af det kongelige Teaters Forhold og af de private Teatres Forhold, ja, det kan for saa vidt ikke undre mig, som den højtærede Justitsminister ikke synes at have en Følelse af, at i det politiske Liv faar man nu en Gang ikke noget uden at yde noget andet i Stedet, man kan ikke gøre sin Vilje ensidig gældende, men maa yde noget til Bedste for det, man vil opnaa. Jeg tror, det vil vise sig ved Sagens videre Fremme, at denne Anskuelse vil vinde Anerkendelse fra alle Sider, og at det kun gennem en saadan Anerkendelse kan lykkes at naa til en nogenlunde tilfredsstillende Ordning af Teaterforholdene. Imidlertid skal jeg ikke fortsætte Debatten, men anbefale Lovforslagets Overgang til 2den Behandling og dets videre Fremme for at vi kunne se, om man ikke paa et andet Sted skulde finde, at denne Vaabenstilstand vil være et ret heldigt Forsøg paa at muliggøre en tilfredsstillende Ordning for Fremtiden.

Berntsen: Maa jeg blot sige til det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Philipsen), at det er en Misforstaaelse, naar de begge to gøre gældende, at dette Lovforslag kun har den ene Hensigt i et og alt at opretholde status quo. Det er det, som dette Forslag ikke gør, idet det forbigaar det vigtige Punkt, som er berørt i Loven af 12te April 1889, § 2, om det kongelige Teaters Pligtrepertoire. Der bliver Forholdet et helt andet, naar der ikke tilvejebringes en anden Ordning, og man opretholder derfor ikke status quo paa alle Punkter ved dette Lovforslag.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Sofus Høgsbro): Uagtet Tiden er saa fremrykket, haaber jeg, at det kan lykkes at faa den sidste Sag ført til Ende.

Man gik altsaa til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægteskab.